

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. května 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Ing. Pavla Karhana a Ing. Jiřího Konečného, Ph.D.

takto:

Obžalovaný

M. L., narozen XXXX ve XXXX, zaměstnanec XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,

uznává se vinným, že

1. od přesně nezjištěné doby roku 2018 až do 25. 9. 2018 ve Zlíně v bytě na ulici XXXX a ve sklepních prostorách na ulici XXXX příslušejících k bytu jeho babičky J. P., nar. XXXX, opakovaně, v několika případech zneužil bezbrannosti své nezletilé dcery - poškozené A. L., nar. XXXX, kdy využil situací, za kterých zůstal s nezletilou dcerou sám bez přítomnosti dalších osob, a za účelem svého sexuálního uspokojení nezletilou obnažil, lízal jí přirození a dotýkal se svým pohlavním údem jejích pohlavních orgánů, a takto jednal s vědomím, že nezletilá nebude schopna jeho jednání pochopit a projevit vůči němu účinný odpor s ohledem na její nízký věk a rovněž vzhledem k tomu, že jako otec o nezletilou od jejího narození pečoval, byl pro ni autoritou a jednou z nejbližších osob,
2. v období nejméně od 27. 3. 2016 do 28. 9. 2018 ve Zlíně v místě svého bydliště včetně bytu na ulici XXXX přechovával na pevných discích svého notebooku zn. MSI černé barvy, dále na přenosném hard disku černé barvy bez označení a na dalším přenosném hard disku zn. ICY BOX IB 373U3 černé barvy celkem 46 videosouborů, na kterých byly zobrazeny animované příběhy, ve kterých docházelo k různým formám pohlavního styku dospělých osob mužského pohlaví s dívkami malého vzrůstu s nevyvinutými druhotnými pohlavními znaky, tedy s osobami, jež se jeví být dítětem, přičemž průměrná délka každého tohoto

animovaného příběhu je okolo 20 minut, dále 3 videosoubory o délce každého z nich cca 2 hodiny, na kterých je zachycen reálný pohlavní styk dospělých osob s dívkami zjevně mladšími 18-ti let, a 115 animovaných obrazových souborů, na kterých je vyobrazen pohlavní styk dospělých osob mužského pohlaví s dívkami malého vzrůstu s nevyvinutými pohlavními znaky, tedy s osobami, jež se jeví být dítětem, přičemž uvedené soubory obviněný v předmětném období průběžně stahoval z internetu a ukládal na pevné disky elektronických zařízení,

tedy

ad 1)

zneužitím bezbrannosti jiného donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal pohlavním stykem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

ad 2)

přechovával počítačové a elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal

ad 1) zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2) přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným tímto rozsudkem, a přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 20. března 2019 č. j. 1 T 41/2019-35, který mu byl doručen 22. 3. 2019 a nabyl právní moci 2. 4. 2019, podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** trest propadnutí věcí, a to notebooku značky MSI černé barvy, přenosného hard disku černé barvy bez označení a přenosného hard disku značky ICY BOX IB 373U3 černé barvy a sušené rostlinné hmoty o zůstávající hmotnosti 292,6 gramů vykazující přítomnost tetrahydrokanabinolu (THC) včetně původních obalů, kterou vydal policejnímu orgánu 28. 9. 2018.

Podle § 99 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný M. L. je otcem nezletilé A. L., narozené XXXX, na které se v období tří čtvrtletí roku 2018 v přesně nezjištěných případech dopustil jednání popsaného pod bodem 1) výrokové části rozsudku. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný v místě svého bydliště ve Zlíně v období od března 2016 do 28. 9. 2018 přechovával na pevných discích svého notebooku a přenosných hard discích videosoubory, na kterých je zachycen pohlavní styk dospělých osob s dívkami zjevně mladšími osmnácti let, kdy uvedené

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

soubory obžalovaný v předmětném období průběžně stahoval z internetu a ukládal je na pevné disky svých elektronických zařízení.

2. Obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že se s matkou nezletilé A. L. svědkyní R., seznámil v zaměstnání v XXXX, kde pracuje jako strojmistr, kolem roku 2011. Zhruba do roku 2014 spolu chodili. Už tehdy ho překvapilo, když se svědkyni svěřil, že konzumuje marihuanu, a ona mu sdělila, že si to o něm zjistila a přesto jí to nevadilo. Obžalovaný se násleně obsírně vyjadřoval k soužití se svědkyní R., kdy popsal mnoho konkrétních situací, které mu vadily ve vzájemném soužití, například, že když jí chtěl obejmout, tak se ošívala, ucukávala se, a to postupně gradovalo až do hádek. Obžalovaný si stěžoval, že nezažíval s matkou nezletilé poškozené tolik intimností, jako by si přál, kdy sex měli jen jednou týdně a on to čekal častěji. Z toho důvodu svědkyni R. sdělil, že se s ní rozejde. Ona na to reagovala tak, že se mu přiznala, že když byla malá, tak byla zneužita a intimní kontakty jí dělaly problém, ale že se bude snažit mu vyhovět v jeho potřebách. Obžalovaný uvedl, že právě, když nemohl mít intimní styk se svědkyní R., uchýloval se k pornu, které si po večerech stahoval, o čemž partnerka věděla. Obžalovaný uvedl, že když se mu svědkyně svěřila, že byla v mládí zneužita, přišlo mu kruté jí v daném okamžiku odkopnout, netlačil na ni. Jejich soužití se pak dostalo do fáze, kdy svědkyně R. chtěla mít dítě, neboť i její sestra otěhotněla a v době, kdy svědkyně R. otěhotněla, sehnali si podnájem na XXXX, kde bydleli dva roky, kde se narodila i nezletilá poškozená. Neustále se hádali o penězích. Dohodli se na tom, že se rozestěhují a bydleli od sebe asi půl roku a obžalovaný sháněl nový byt a řešil hypotéku. I ohledně této hypotéky se se svědkyní R. pohádal, neboť měl minimální plat, bylo mu řečeno, že na hypotéku sám nedosáhne, chtěl, aby se zadlužila i partnerka, ale ta do toho nechtěla jít, že kdyby se rozešli, dluh by jí zůstal na krku. Nakonec obžalovaný za pomoci rodiny pořídil byt sám, v září 2017. Nezletilá dcera měla nastupovat do školky a svědkyně R. jít do práce, ale dle obžalovaného se jí do práce nechtělo, chtěla mít druhé dítě a to byla podstata jejich dalších rozporů, kdy partnerka si chtěla prodloužit mateřskou dovolenou, nechtěla nastoupit do práce. Nakonec šla do práce až v dubnu 2018. Obžalovaný uvedl, že takovéto soužití vygradovalo hádkou v září 2018, kdy se sešli v hospodě, partnerka něco vypila, i když alkohol normálně nepožívala, začali to probírat, partnerka chtěla hlavně druhé dítě, obžalovaný ho nechtěl a kvůli tomu se pohádali. Obžalovaný ze vzteku odešel a svědkyně R. odešla a neví, kde byla celou noc.
3. Soud obžalovanému přdestřel, že v přípravném řízení ke své potřebě pohlavních styků uváděl, že se mu svědkyně R. snažila být ze všech sil po vůli, takže když chtěl mít pohlavní styk, tak to přetrpěla, lehla si a nechala ho, ať si udělá, co potřebuje, takže si na to zvykla a mívali pohlavní styk obden, než přišlo její těhotenství. Tuto svoji výpověď v hlavním líčení obžalovaný označil za pravdivou.
4. Obžalovaný svědkyni R. vytýkal, že chtěla žít životem jako její sestra, že budou plodit děti, létat po výletech a po představeních a na to obžalovaný není. Svědkyně R. čekala, že místo toho, aby vrátil peníze do marihuany, tak je bude vrážet do výletů, koupí auto a budou žít tak, jako rodina její sestry. Obžalovaný přiznal, že léta zneužívá marihuanu, jeho měsíční náklady na pořízení marihuany v rozhodné době byly 4 000 Kč měsíčně, přičemž průměrně vydělával 17 500 Kč.
5. Popsanými rozpory obžalovaný vysvětloval důvody, které měly vést svědkyni R. k tomu, že na něj podala trestní oznámení.
6. K samotnému skutku pod bodem 1) obžalovaný uvedl, že se to nestalo, byl křivě obviněn. Pokud jde sklep, kde se to údajně mělo mimo jiné odehrát, tak to bylo u jeho babičky, svědkyně J. P.. Obžalovaný uvedl, že sami u bytu sklep neměli, proto využívali sklep babičky, kde měli například kola, kočárek, zbytky z pohovek, nádobí a podobné věci. Obžalovaný uvedl, že do sklepa se chodilo, když bylo potřeba. Klíče od sklepa byly dvojce, jedny měla babička, jedny měli oni, od léta 2018 je měla svědkyně R., neboť jezdila do práce na kole. Když přijela z práce, klíče, které měla Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

v batohu i s batohem odložila doma na chodbě. K dětskému kočárku uvedl, že ve sklepe byl snad od léta 2018, kam ho dala svědkyně R.. Obžalovaný uvedl, že do sklepa k babičce chodil s nezletilou dcerou jen výjimečně, snad ve dvou případech, ale nezletilou dceru vždy nechával u babičky a do sklepa šel sám.

7. K dotazu soudu a stran obžalovaný upřesnil, že před nezletilou dcerou chodil doma nahatý, což vysvětloval tím, že pokud dlouho sedí na záchodě a trenky má dané na kolenou, tak si je odkrví, proto si je radši sundá a nezletilá se na něho párkrát dívala, jak čurá.
8. Znovu zopakoval, že motivací jeho partnerky, proč ho udala, bylo to, že čekala, že budou mít spolu další dítě, chtěla, aby byl jako manžel její sestry. Nerozešli se z důvodu, že si zrovna pořídili byt, tak proč by ji vykopli z bytu. Obžalovaný uvedl, že svědkyně R. trestní oznámení na něj připravovala, dělala to z důvodu, že nechtěl druhé dítě a realizovat její život po dovolených a lázních a vychovávání dětí.
9. Ke skutku pod bodem 2) výrokové části rozsudku obžalovaný uvedl, že soubory, které byly nalezeny v jeho počítači, nepovažuje za dětskou pornografii. Pokud to stahoval, tak to považoval za legální rozmezí. I k předloženým fotografiím na č. l. 269, 250, které byly náhodně vybrány v rámci jeho výslechu, obžalovaný uvedl, že jde o pornografická videa, která jsou cenzurovaná a má za to, že u osob, které jsou na nich zobrazeny, nelze určit jejich věk. Přítomná zástupkyně OSPOD Bc. Malenovská k fotodokumentaci na č. l. 250 uvedla, že věk dívky odhaduje rozhodně do patnácti let věku. Obžalovaný oponoval, že vyobrazená paní má dost velké poprsí, aby jí bylo pod patnáct let.
10. Pokud jde o závěry soudní znalkyně, která u obžalovaného zjistila, že trpí poruchou sexuální preference typu heterosexuální pedofilie, obžalovaný zpochybnil PPG test, který na něm byl proveden v rámci vyšetření s tím, že ten probíhal na patnácti obrázcích a neodpovídá to jeho osobě, není pedofil.
11. V odročeném hlavním líčení dne 29. 5. 2020 obžalovaný požádal, aby se mohl ještě k věci vyjádřit, kdy uvedl, že se pokusil abstinovat od konzumace marihuany, kterou nahradil CDB konopným olejem, který mu razantně pomohl snížit konzumaci. Přiznal, že videa a pornografie, které měl v počítači, byly nevhodné a z jeho strany to byla chyba se na takové věci dívat. Uvedl, že množství pornografie, které u něj bylo nalezeno, je nejspíš zcela mimo normální chování lidí, jak si zjistil, protože když se ptal známých kolem, tak zjistil, že nikdo z nich pornografii neshromažďuje.
12. Svědkyně J. R. uvedla, že s obžalovaným se seznámila v práci v tiskárnách v roce 2011. Začali spolu chodit, pak otěhotněla a začali spolu bydlet. Po čase se ale rozestěhovali, protože hledali lepší byt, a když ho našli, tak se zase sestěhovali dohromady. Svědkyně uvedla, že jejich soužití zpočátku bylo příjemné. Problémy nastaly, až když se jim narodila dcera, protože obžalovaný byl takový, že si chtěl pořád užívat, na malou neměl čas, a s dcerou byla svědkyně většinu času sama. Obžalovaný svůj čas trávil hraním her na počítači a podobně. Svědkyně uvedla, že občas pozorovala něco, co se jí nezdálo zcela vhodné, například když nezletilá dcera seděla na klíně obžalovanému, tak si všimla, že obžalovaný je vzrušený, proto se ho na to zeptala, ale on jí odpověděl, že je to normální, tak už to dál neřešila. Potom, když se jí před dvěma lety u rodičů, když svědkyně dceru koupala, dcera svěřila s tím, co se stalo, že jí táta líže pipinku, svědkyně na to reagovala tak, že šla za svojí sestrou, aby to s ní probrala. Svědkyně se pak snažila soužití v rodině pozorovat, aby zjistila, jestli se neděje něco takového, co jí řekla dcera, pak to řešila i s dětskou psychologičkou a až poté s policií. Psycholožka jí řekla, že nemůže stoprocentně prokázat, že se tam něco děje, ale že by se tam něco takového mohlo stát, že jí to nezletilá ukázala na postavičkách. Svědkyně R. uvedla, že nejdříve to nechtěla řešit, chtěla to jen pozorovat, ale potom jí dcera řekla, že se to neděje jenom doma, ale i ve sklepe a svědkyně měla strach, že tam už by to nemusela

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

ohlídat, tak šla věc řešit na policii. O tom, co se dělo ve sklepe, neví nic bližšího, šlo o sklep babičky, kde měli věci, kola a kočárek. Jedny klíče od sklepa měla babička, druhé měli oni. Klíče, které měli v rodině, byly na botníku, a až potom, když svědkyně začala jezdit do práce na kole, tak měla klíče v batohu, ale byly kdykoliv přístupné. Svědkyně uvedla, že ví o okamžicích, kdy si obžalovaný do sklepa bral nezletilou dceru, to bylo před tím i po tom, když se jí dcera svěřila, co se jí stalo. Svědkyně uvedla, že poté nezasáhla, neboť malá jí řekla, že šli do sklepa dofouknout kola a jí to nenapadlo. Dceři věří. S obžalovaným neřešila, co jí dcera řekla.

13. K obžalovanému svědkyně R. uvedla, že kouřil marihuanu, to věděla od počátku jejich vztahu. Zpočátku jí to nevadilo, ale pak už ano, protože to bylo čím dál tím častěji a lezlo to do peněz. Obžalovaný užíval marihuanu šestkrát, sedmkrát denně, kouřil i v bytě. V době jejich soužití obžalovaný mohl vydělávat 16 000 Kč až 17 000 Kč, z toho hradil hypotéku na byt, energii, počítač ve výši asi 10 000 Kč, ona měla mateřskou 7 500 Kč měsíčně, pak se snížila na 5 000 Kč, a z té platila věci pro dceru a jídlo. Ke konci jí už obžalovaný ze své výplaty nedával žádné peníze. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným se rozešli v roce 2016, kdy řešili nový byt a obžalovaný po ní požadoval, aby mu ručila na hypotéce, ale to svědkyně odmítla, neboť byt měl být psaný na obžalovaného. Ona chtěla, že pokud by cokoliv na byt zaplatila, aby na něj měla taky nějaký nárok, ale to obžalovaný odmítal.
14. Svědkyně potvrdila, že věděla, že obžalovaný se na počítači dívá na porno, které i viděla, i když má za to, že tam nebyly děti, byt vypadaly mladě. Stávalo se, že přes noc nebyla doma, když byla například na konferenci v Praze. Nemůže říci přesně, kolikrát byla v roce 2018 jejich dcera ve sklepe u babičky, ale určitě to bylo pětkrát, kdy tam byla s ní nebo s obžalovaným nebo tam byli všichni tři. Svědkyně připustila, že jako mladá měla nepříjemnou sexuální zkušenost a to se odrazilo v soužití s obžalovaným, protože byla opatrnější v sexuálním vztahu. Pohlavní styk měli průměrně jednou do týdne a má za to, že to bylo dostačující pro ně pro oba. Svědkyně uvedla, že jí docela vadilo, když viděla obžalovaného, jak se sexuálně uspokojuje u počítače, protože ten den třeba spolu měli sex a on se ještě večer díval na porno a u toho sledování u něj docházelo k ejakulaci. Neví, jestli to mohla vidět i nezletilá dcera, ale když u toho byla svědkyně, tak nezletilá určitě ne. Svědkyně uvedla, že řešili s obžalovaným partnerskou krizi v restauraci, bylo to v září, on se naštvál, odešel domů a ona odešla spát ke kamarádce, dcera byla u rodičů. V současné době po dohodě s obžalovaným má dceru v péči. Dcera se s obžalovaným vidá, když se obžalovaný ozve, tak mu svědkyně ve styku nebrání. Obžalovaný se ozývá nárazově, někdy každých čtrnáct dnů, někdy jednou za dva měsíce. V současné době na nezletilé dceři nepozoruje nějakou psychickou nepohodu, myslí si, že je v pořádku.
15. Svědkyně K. B., sestra svědkyně J. R., vypovídala před soudem shodně jako v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že sestra J. R. s dcerou A. s nimi bydlí od září nebo října 2018. K obžalovanému svědkyně uvedla, že ho zná od roku 2010, kdy asi za rok s ním sestra začala chodit. Zнала ho jen z rodinných oslav a podobně. Obžalovaný nebyl moc družný. Svědkyně s obžalovaným mezi sebou neměli žádné problémy. Svědkyně uvedla k soužití obžalovaného a svědkyně R., že jí přišlo, že sestra má obžalovaného jako takové další dítě, o které se musí starat, neboť obžalovaný v domácnosti nic nedělal a svědkyně R. u něj neměla podporu. Někdy o letních prázdninách 2018 se svědkyni sestra J. svěřila, že jí A. říkala, že ji tatínek pusinkoval nebo líbal pipinku nebo něco takového, a co si o tom svědkyně myslí. Svědkyně jí opověděla, že by jí to asi věřila, že by to neměla odkud vzít. Domluvily se, že se svědkyně pokusí A. nenápadně na to druhý den zeptat. Druhý den svědkyně byla s dětmi na zahradě a A. se ptala, co dělá s tatínkem, když maminka není doma, a ta jí odpověděla, že si hrají na počítači, že si hrají s legem, nic víc. Proto už se jí svědkyně na nic dalšího neptala. Svědkyni je známo od sestry, že A. jí to pak řekla v nějakém časovém horizontu podruhé. Přes známého kontaktovala policistu, který jí řekl, že by měla vše nahlásit. Když se sestra s A. k nim přestěhovaly, A. po tatínkovi tesknila, tak ho navštěvovaly, stýkali se i potom. Svědkyně nezletilou A. L. ohodnotila jako hodnou, poslušnou, stydlivou, tišší. Chvilku jí trvá, než se zapojí

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

do kolektivu, je samostatná, chytrá. Svědkyně R. se sestře nesvěřovala, jaké má plány do budoucna, spíše čeká, jak to dopadne. Svědkyně uvedla, že věděla o tom, že její sestra chce mít druhé dítě, nechtěla, aby A. byla jedináček. Obžalovaný nechtěl druhé dítě. Soužití J. R. a obžalovaného jí přišlo jako na houpačce, jednou dobré, jednou špatné. Špatné to bylo, když její sestra byla na všechno sama, obžalovaný nechtěl jet ani na dovolenou. Nechtěl jezdit na výlety, nezapojoval se do rodinného života. Svědkyni je známo, že sestru v době, když byla mladší, bratranec nějak osahával, ale to se dozvěděla až později.

16. Svědkyně L. L., matka obžalovaného, rovněž před soudem vypovídala shodně jako v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že obžalovaný je její jediný syn, vychovávala ho v podstatě sama. Po seznámení s J. R. se mladí odstěhovali do podnájmu na XXXX. V květnu 2016 se rozestěhovali z důvodu nevyhovujících podmínek v podnájmu. Syn se nastěhoval zpátky ke svědkyni a J. R. s malou A. se odstěhovala k rodičům. Obžalovaný pořídil nový byt, kdy mu přispěli částkou 300 000 Kč a on si vzal hypotéku 880 000 Kč. Ten byt byl ve Zlíně na XXXX ulici. Obžalovaný se tam nastěhoval v únoru 2017 a J. R. s dcerou se tam přistěhovaly v březnu 2017. J. R. měla nastoupit v roce 2017 na podzim do práce. Svědkyně uvedla, že se jí zdálo, že chce být na mateřské, že chce druhé dítě, dávala to hodně najevo. Při jedné z návštěv slyšela, jak J. R. říkala obžalovanému, že mu dává ultimátum do konce roku 2017, aby byla těhotná, a že když to M. nesplní, půjde jinam, že si pořídí dítě jinde, aspoň tak to svědkyně chápala, byť to tak přesně řečeno nebylo. Pak si neustále prodlužovala mateřskou do února 2018. Od března, dubna 2018 si obžalovaný svědkyni stěžoval, že J. R. je úplně šílená, že chce být těhotná, že se s ní bojí spát, že se bojí, aby mu nepropíchnla kondom. Obžalovaný druhé dítě nechtěl z důvodu, že měli malý byt. Svědkyně jim nabízela, že by si s nimi byt vyměnila, neboť má 3+1, ale to obžalovaný odmítl, nechtěl být v jejím bytě se starým interiérem. Svědkyně dále vypověděla, že v srpnu má jak ona, tak J. R. narozeniny. Měli takovou tradici, že to slavili společně, A. narozeniny slavili 28. 9. 2018 v XXXX. Svědkyně vytýká svědkyni J. R., jak zákeřně se k nim zachovala, že už při oslavě věděla, že obžalovaného udala, přesto je pozvala na oslavu, kde obžalovaný nebyl, a svědkyni L. úplně normálně řekla, že si dali pauzu, že na obžalovaného podala trestní oznámení, že zneužil A.. Svědkyně vůbec nevěděla, jak na to má reagovat, začala brečet. Podle ní to bylo dost zruďné, že jí přitom ještě nabízela dort. Svědkyně uvedla, že rozhodně nevěří, že by obžalovaný něco takového A. udělal.
17. Následující situaci svědkyně popsala tak, že se synem vyměnili zámeček u bytu, neboť se báli, aby tam J. R. nerozhazovala nějaké biologické stopy. Potom obžalovaný vrátil R. čip od školky a ona se ho ptala, jestli už pro ni nebude chodit, a i to přišlo svědkyni divné, kdy na jedné straně na něj podá obvinění a pak padne taková otázka. Svědkyně J. R. rovněž vyčítala, že od doby, co začala chodit do práce, tak se zvýšila četnost nemocí nezletilé A..
18. Pokud byla svědkyně L. dotazována, zda ví o nějakých sexuálních partnerkách obžalovaného, uvedla, že kromě J. R. měl v šestnácti letech nějakou dívku, ale nic bližšího k tomu neví. Nikdy neviděla syna sledovat pornofilmy. Svědkyně uvedla, že ví o tom, že obžalovaný bral drogy, zejména v době, kdy byl špatný z toho, jak se rozestěhovali. Nezletilou má obžalovaný hrozně rád a ona jeho a odlukou oba trpí. Svědkyně uvedla, že se nemůže vyjádřit k tomu, jaký měl vztah obžalovaný k jiným dětem, protože nikoho malého v rodině neměli, takže neměla příležitost to vidět.
19. K dotazu, zda někdy od poloviny léta 2018 na svědkyni R. pozorovala známky psychického rozrušení, svědkyně uvedla, že ví o jedné věci, kdy jí obžalovaný říkal, že R. chce jet na výlet s malou do Prahy, ona výlety vyžadovala. Svědkyně se pak ptala přímo R., s kým na výlet pojedou a ona odpověděla podrážděně: „S kým bych asi jela, když se v Praze nevyznám, když ne s obžalovaným.“ Tady z této reakce svědkyně vycítila takovou nenávist k němu. Jinak o žádných negativních projevech neví.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

20. Svědkyně J. P., babička obžalovaného, uvedla, že si myslí, že to, z čeho je vnuk obviněný, se nezakládá na pravdě. Případá jí, že je to na něj nastražené a vylhané. Zpočátku bylo soužití obžalovaného se svědkyní R. v pořádku. Když spolu byli dva roky, tak pozorovala, že to tam skřípe. To dovozuje z toho, že obžalovaný byl více v práci jak doma, a byl více nervóznější. Zdůvodňoval to svědkyni tím, že když přijde domů, doma je binec, a proto je radši v práci. Utíkal z domu, aby nemusel být doma s ní a s malou. Říkal, že je nadělaný, a že s nimi nechce chodit. Když přijde domů, není uvařené, uklizené, přijde nadělaný, tak ho to nebaví. To od něho slyšela několikrát. Svědkyně uvedla, že do doby, než přišla policie, nevěděla, že obžalovaný užíval marihuanu. Podle ní si to svědkyně R. vymyslela z důvodu, že chtěla druhé dítě a obžalovaný nechtěl. On se tomu bránil, protože mají hypotéku. Ona ho udala kvůli marihuaně, a že nechce druhé dítě. Svědkyně uvedla, že nikdy nepozorovala, že by bylo něco nevhodného mezi obžalovaným a jeho dcerou. K dotazům svědkyně uvedla, že na svoji čest může prohlásit, že obžalovaný nikdy nebyl sám s malou ve sklepě, vždycky s ní šel nahoru. Nevěděla, že by se tam něco takového dělo. Vždycky si chodil pro klíček k ní, protože druhé klíče od sklepa měla R.. Až potom se dozvěděla, že obžalovaný měl sledovat pornografii. Neví také nic o tom, že by u něj znalkyně zjistila poruchu sexuální preference typu heterosexuální pedofilie, to slyší před soudem poprvé. Svědkyně uvedla, že s J. R. měla dobrý vztah, měla ji ráda jako vnučku, nikdy jí nic nevyčítala. Stalo se, že jí někdy A. říkala „nemám tě ráda“ a svědkyně z toho byla špatná, pak zase přišla za týden „babičko, já tě mám ráda“, i když svědkyně ví, že to prostě děti takhle dělají.
21. Se souhlasem stran soud četl výpověď nezletilé, A. L., která se uskutečnila 20. 2. 2019 formou dotazů a odpovědí, a je v podstatě velmi strohá. Na seznamovací dotazy a odpovědi navazují dotazy, zda si bude s vrchní komisařkou nezletilá povídat, ta jí odpovídá potichu, že si vykládat nebude, a proto snahy o pokračování ve výslechu s ohledem na věk nezletilé byly ukončeny.
22. Se souhlasem stran soud přečetl znalecký posudek, který zpracovala PhDr. Kristková znalkyně z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie dětí a dospělých po vyšetření nezletilé A. L., narozené XXXX. Znalkyně uvedla, že celková inteligence nezletilé se pohybuje v pásmu nadprůměru. Má nadprůměrnou slovní zásobu, pojmové myšlení. Psychomotorické tempo je průměrné, pod osobním průměrem se pohybuje schopnost soustředění a paměť, celkově je však hodnotí jako průměrné. Myšlení u nezletilé je konkrétní, přiměřené věku, diferencované a přesné. Dívka reaguje emocionálně, je však poslušná. Její hodnocení sociálních situací je výrazně závislé na názoru dospělých. Vnímání je rovněž relativně přesné, všeobecný rozhled mírně nadprůměrný. Osobnost je introvertovaná, podrobnivá, sociálně dobře adaptovaná. V projeveném testu a následném rozhovoru se objevily problémy mezi rodiči, na dívku jsou však podle ní všichni hodní. V současné době je otec od rodiny oddělen, dívka to vnímá jako újmu, po tatínkovi je jí smutno, chtěla by ho vidat častěji. Nezletilá má k otci vyhraněně kladný vztah, má ho ráda, ráda si s ním hraje. Otec jí nedělá nic, co by jí ubližovalo. V současné době je smutná, že s ní otec není, stýská se jí po něm. Znalkyně uvedla, že všeobecnou hodnověrnost nezletilé hodnotí jako dobrou. Slovní zásoba, rychlost a přesnost vyjadřování nezletilé odpovídají mírnému nadprůměru, výkony v paměťových řadách jsou průměrné. Dívka netrpí žádnou duševní chorobou, která by negativně ovlivňovala její schopnost vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožitou událost způsobem odpovídajícím jejímu věku. Výpovědi holčičky jsou zakotveny v čase i v situaci, formulace odpovídají věku, mentální úroveň děvčátka, její aktuální slovní zásobě. Pokud na dítě není naléháno a nevyžaduje se po něm posuzování něčeho, na co si už přesně nevzpomíná, neobjevují se konfabulace. V chování nezletilé se neprojevily znaky sexuálního zneužívání nebo sexuality nepřiměřené jejímu věku. Dívka byla schopna v době spáchání vyšetřovaných činů jednání obžalovaného vnímat, zapamatovat si ho, následně vybavit a reprodukovat na úrovni odpovídající jejímu věku. Její slovní zásoba a vyjadřování jsou mírně nadprůměrné, paměť průměrná. Dle znalkyně, dívka nebyla schopna vzhledem ke svému věku, mentální vyspělosti a vztahu k obžalovanému, sexuální aspekty vyšetřovaných situací v jeho jednání vnímat a pochopit. Protože

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

jí to chování bylo příjemné, neměla také žádný důvod vyjadřovat vůči němu svůj nesouhlas nebo odpor. Dle znalkyně v době vyšetření u dítěte nebyly zjištěny projevy posttraumatické stresové poruchy, do budoucna však nevyloučila možnost projevu v pozdějším věku, když negativní následky sexuálního zneužívání bývají tím závažnější, čím je dítě v době zneužívání mladší a čím je mu osoba páčající tento čin bližší. Jako následek sexuálního zneužívání bývá udáván disharmonický vývoj osobnosti, depresivní ladění, sebepoškozování až nebezpečí sebevraždy, poruchy chování, narušení morálních hodnot, ztráta citu pro morální hodnoty a pro běžné hranice, ztráta emočních vodítek pro správné posouzení situací a správného chování, nízké sebehodnocení až k nenávisti k vlastnímu tělu, odpor k tělesné blízkosti s další osobou a odpor k sexuálnímu styku nebo naopak sklon k promiskuitnímu chování a k prostituci v dospělosti.

23. Znalec Doc. RNDr. Peter Ondra, CSc., před soudem ztvrdil závěry znaleckého posudku, který zpracoval v přípravném řízení, kdy podal znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Znalec chemickým toxikologickým vyšetřením zjistil v krevním vzorku obžalovaného přítomnost delta-9-tetrahydrocannabinolu (THC) v koncentraci 19,3 ng/ml a kyseliny delta-9-tetrahydrocannabinolkarboxylové v koncentraci 240,1 ng/ml. Vzhledem k vysokým zjištěným koncentracím THC a THC-COOH v krvi odebrané obžalovanému, dle znalce lze připustit, že k aplikaci cannabinoidních látek mohlo docházet pravidelně a to formou kouření marihuany. Dle znalce účinek THC závisí na množství, způsobu a frekvenci užívání a na fyzických a psychických dispozicích uživatele. Nejvyšší koncentrace THC v krvi je přibližně po pěti až deseti minutách, i když následně dochází k poklesu THC v krvi, psychotropní účinek THC na organismus je silnější. Po této době dochází k výraznějšímu poklesu THC v krvi, a také k adekvátnímu zeslabení účinku THC na organismus. Pokud jde o THC-COOH, přítomnost této látky v krvi je delší než přítomnost THC, a proto možné zneužívání cannabinolu lze průkazem této látky prokázat i s delším časovým odstupem po aplikaci drogy. Dle znalce aplikace marihuany mění chování, zostřuje smyslové vnímání zrakové i sluchové, vyvolává pocit blaženosti, zřídka se objevují halucinace. Marihuana zhoršuje nervosvalovou koordinaci, stabilitu stoje a psychomotorickou koordinaci. Snižuje se výkonnost některých komplexnějších činností, například řízení motorového vozidla, dochází ke snížení pozornosti, úsudku, informačních procesů, snižuje se také kognitivní schopnost. V obecné rovině lze uvést, že aplikace cannabinoidních látek potencuje aktuální psychický stav uživatele, zlepšuje již tak dobrou náladu, nebo naopak může prohloubit depresivní stavy osoby, která je ve špatném psychickém rozpoložení. U uživatelů je popisován vznik psychické závislosti, nikoliv však fyzické. U dlouhodobých uživatelů vysokých dávek THC, jak lze předpokládat u obžalovaného, se může vyskytnout na tuto látku tolerance.
24. V hlavním líčení znalec k dotazům doplnil, že pokud by obžalovaný přestal s užíváním cannabinoidních látek, tak z organismu se může dostávat měsíc, řádově v týdnech. Znalec připustil k dotazu obhájce, že konzumace mohla přispět k tlumení případných bolestí břicha a podobných problémů. Pokud bylo znalci předestřeno obžalovaným, že poslední tři měsíce si kape pět kapek 10% CDB pod jazyk jednou denně, znalec uvedl, že účinek by mohl být podobný jako když kouří marihuanu, ale hodně závisí na tom, jaké je procentuální zastoupení hlavní účinné složky, protože v marihuaně jako takové závisí na odrůdě, na množství psychoaktivní látky, tedy tetrahydrocannabinolu a další látky cannabidiolu, kterému jsou přisuzovány tzv. léčivé účinky. Při aplikaci zmíněného konopného oleje by znalec předpokládal, že účinek se dostaví o něco později než při aplikaci kouření, protože při kouření se látky dostávají do krve velmi rychle.
25. Rovněž znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, MUDr. Petra Sejblová v hlavním líčení ztvrdila závěry podaného znaleckého posudku. K obžalovanému uvedla, že u něj nebyla zjištěna psychóza, tj. duševní choroba v užším slova smyslu. Jeho intelekt je průměrný až nadprůměrný. Obžalovaný dle znalkyně trpí specifickou poruchou osobnosti, a to emočně nestabilní poruchou osobnosti hraničního typu. Emočně nestabilní rysy se u obžalovaného projevují například v jeho zvýšené afektivní dráždivosti, výbušnosti a impulzivité, tendencemi

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

jednat neuváženě a nepředvídatelně, tendencemi k nesnášenlivému chování, ke konfliktům s ostatními, k výbuchům hněvu, zlosti nebo násilí. Typická je také kolísavá a nevypočitatelná a měnlivá nálada nebo projevy netrpělivosti. Obžalovaný trpí několikaletým syndromem závislosti na kanabinoidech, které si je plně vědom, a aktuálně není motivován k abstinenci a dokonce se odmítá marihuany vzdát. Pokud by obžalovaný pokračoval v abusu této drogy, lze u něj postupně očekávat i negativní psychické změny, například kognitivní poruchy. Znalkyně zjistila, že obžalovaný trpí poruchou sexuální preference typu heterosexuální pedofilie, což se u něj projevuje preferencí prepubertálních dívek jako erotických objektů. Sexuální deviace obecně jsou dlouhodobého až trvalého charakteru a nejdou vyléčit ad integrum. Specializovanou léčbou u motivované a spolupracující osoby lze významně snížit riziko recidivy pedofilního chování. Dle znalkyně obžalovaný v době spáchání vyšetřovaných trestných činů trpěl emočně nestabilní poruchou osobnosti, syndromem závislosti na kanabinoidech a eventuálně lehkou intoxikací, heterosexuální pedofilií. Dle popisu jeho jednání mělo být cílené a dostatečně psychomotoricky koordinované a mělo k němu docházet opakovaně v průběhu několika měsíců. Dle znalkyně tyto skutečnosti vylučují přítomnost forenzně významné intoxikace u obžalovaného v jednotlivých inkriminovaných dobách zločinu. Pokud bude prokázáno, že se obžalovaný dopustil zločinu znásilnění, pak podstatný vliv na jeho jednání měla porucha sexuální preference typu heterosexuální pedofilie. Emočně nestabilní porucha osobnosti a syndrom závislosti na kanabinoidech měly na jednání obžalovaného v případě prokázání viny vliv pouze nepodstatný. V době spáchání vyšetřovaných trestných činů byla schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání u obžalovaného vždy plně zachována, jeho schopnost své jednání ovládat byla u vyšetřovaných trestných činů snížena podstatně v důsledku poruchy sexuální preference typu heterosexuální pedofilie, kdy jeho jednání bylo primárně patologicky sexuálně motivováno a vedlo k jeho erotickému uspokojení. O úplné vymizení ovládacích schopností nešlo. Psychologické vyšetření u obžalovaného zjistilo zesílený náboj agrese, který se u něj nejčastěji projevuje ve smyslu snahy o prosazení svých cílů a zájmů. Obžalovaný má problémy se sebeovládáním, má nízkou frustrační toleranci a je dráždivý, a proto lze u něj očekávat i impulzivní, nebržděné až agresivní chování, které se u něj projevilo i během znaleckého zkoumání (vztek s pláčem). Znalkyně uvedla, že ze sexuologického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro riziko recidivy analogického sexuálně patologického jednání. Znalkyně proto navrhla uložit ochranné sexuologické léčení. Vzhledem k přidruženým psychickým poruchám a vzhledem ke skutečnosti, že oběti měla být jeho vlastní dcerka, jako nezbytné se jeví nejúčinnější forma ochranného léčení, a to ústavní, která u posuzovaného musí být dlouholetá. Pokud by bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil pouze nekontaktního pedofilně motivovaného jednání (autostimulace u dětské pornografie), a nebylo by prokázáno, že se dopustil sexuálního kontaktu s živým dítětem, dle znalkyně by byla postačující ambulantní forma ochranného sexuologického léčení. Vzhledem k nepřítomnosti motivace u obžalovaného není indikováno uložení protitoxikomanického léčení. Znalkyně doporučila, aby se závěry znaleckého posudku byl obeznámen opatrovnícký soud, který o kontaktu otce a dcery rozhoduje (v hlavním líčení byla přítomna výslechu i této znalkyně pracovnice OSPOD, s čímž byla znalkyně seznámena, což kladně hodnotila).

26. K dotazům obhajoby znalkyně doplnila, že k projevům pedofilního nutkání může dojít i zcela bez ovlivnění návykovými látkami. Marihuana u různých lidí působí různě, může působit sexuálně stimulačně, u jiných lidí zase způsobuje vlastní útlum. Pokud znalkyni bylo předestřeno, že obžalovaný prohlásil, že po dobu tří měsíců místo marihuany užívá konopný olej, který si kape pod jazyk, pak uvedla, že se obrací k forenznímu hodnocení inkriminovaného jednání, kdy pokud by byl intoxikován buď kanabinoidy, ať v jakékoliv formě, mělo to pouze lehký nepodstatný význam z forenzního hlediska.
27. K PPG vyšetření znalkyně uvedla, že se jedná o přístrojové vyšetření, které dokáže objektivizovat, jak vyšetřovaná osoba rozlišuje mezi vizuálními podněty, které jsou jí aplikovány, přičemž podrobně popsala, jak takové vyšetření probíhá s tím, že je střídán fyziologický podnět, dospělá

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

žena, pedofilní podnět. Stejně se aplikují i různé sexuální aktivity, přičemž podnět, který u zdravého jedince nevyvolá vůbec žádnou erotickou reakci, u osob trpících pedofilií to bývá podnět, na který reagují, takže ty podněty jsou cíleně udělány například v černobílé barvě, aby vynechaly pokud možno jakékoliv další dráždivé vizuální podněty. Znalkyně uvedla, že toto měření může být ovlivněno například stresem, tlakem krve, obavou z výsledku takového vyšetření, avšak v tom případě je zaznamenána buďto negativní nebo dokonce úzkostná reaktivita. Úzkost psychická se projevuje vazokonstrikcí, tzn. konstrikcí cév například v penisu, což ale v případě obžalovaného prokázáno nebylo. PPG nález je dle znalkyně poměrně velmi jednoznačný. Obžalovaný při tomto vyšetření reagoval pouze na podněty prepubertálních holčiček, na jiné podněty dospělé reaktivita zachycena nebyla a to samé bylo vlastně i u sexuálních aktivit. Nejvyšší reakce byla zjištěna na podnět dospělého muže, kterému dělá dívka felaci. Úzkostnou reaktivitu u obžalovaného nezměřili.

28. Rovněž spoluznalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie PhDr. Marcela Langová Šindelářová ztvrdila závěry zpracovaného znaleckého posudku po vyšetření obžalovaného, ke kterému uvedla, že jeho intelekt je průměrný až mírně nadprůměrný, paměť mírně nadprůměrná, osobnost poruchově strukturovaná. U obžalovaného postrádá hodnoty pozitivního vztahově citového charakteru, nicméně asociální či disociální postoje neshledala. Úroveň sociálních vztahů u obžalovaného je chudší s řadou poruchových fenoménů. S největší pravděpodobností byl vztah obžalovaného k dceři A. takřka od počátku komplikován přesvědčením, že její narození ovlivnilo chování manželky, které hodnotil ze svého pohledu jako nežádoucí (upřednostňování péče o dítě před vším ostatním). V době znaleckého zkoumání obžalovaný verbalizoval sice vztah k dceři A. jako jednoznačně kladný a významný, ve skutečnosti jsou ale jeho prožitky spojené se jménem A. silně negativní. Je tak zřejmé, že jde o vztah z jeho strany problémový, konfliktní, rozporuplný. Negativní aspekty tohoto vztahu jsou patrné i ze skutečnosti, že svůj abúzus marihuany považuje za překážku k získání dítěte, přesto se ale marihuany není ochoten vzdát. Převažujícím obrannými mechanismy u obžalovaného jsou izolace, odstup, křečovitá snaha po udržení vnější fasády, sklon k intenzivnímu sebevyvíňování, rozvolnění kontaktu s realitou. Zátěž obžalovaný zvládat neumí, snadno se ocitá v zajetí „kolotoče“ nekonstruktivních myšlenek na zátěžové podněty. Zjištěná kvantita i kvalita samotných intelektových a paměťových funkcí umožňuje obžalovanému ve zcela běžné míře vnímat, hodnotit, zapamatovat si a reprodukovat realitu. Přesto u něj byl zjištěn sklon ke konfabulacím, respektive k uplatnění jeho rozvinuté fantazie a odpoutání se od reality, což má souvislost především s jeho osobností. Obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, popírá. Pokud se tohoto jednání dopustil, pak dle znalkyně bylo motivováno jeho patologicky strukturovanou sexualitou za přispění vlivu některých osobnostních parametrů (egocentrismus, nedostatečný náhled na sebe sama, odpoutání se od reality a tím možná i její deformace). Obžalovaný disponuje pouze chabou a ve výsledku rozporuplnou sebereflexí, a to jak obecně, tak ve vztahu k vyšetřované věci. Případný výkon trestu odnětí svobody plní u sexuálních deviantů především roli sankční, pro jejich resocializaci je jednoznačně stěžejní míra účinku sexuologické léčby. I účinek sankční stránky trestu je značně závislý na vnitřním přijetí či odmítnutí viny za spáchaný čin. Obžalovaný je dle znalkyně sociálně adaptován především v roli pracovní; možnost a prognóza jeho resocializace je otázkou účinnosti doporučené dlouhodobé sexuologické léčby. Aktuálně obžalovaný není pro tuto léčbu potřebně motivován, když čin popírá a patologické parametry svého sexuálního zaměření jako fakt přijmout odmítá. Z psychologického aspektu jsou možnosti jeho resocializace, s přihlédnutím k jeho osobnosti, dle znalkyně omezené.
29. V hlavním líčení znalkyně doplnila, že pokud by obžalovaný změnil svůj postoj jak k marihuaně, tak ke své vlastní sexualitě, tak by se samozřejmě šance na úspěšnou resocializaci zvýšily. Dle znalkyně není pravděpodobné, že by samotný fakt, že dítě bylo předmětem sporu, nějakým způsobem ovlivnilo postoje obžalovaného vůči němu.
30. Soud dále v hlavním líčení provedl důkazy listinné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

31. Soud provedl důkaz fotokopí SMS zpráv zachycujících komunikaci mezi obžalovaným a svědkyní J. R. (J.). Tuto předložil v rámci svého výsledku Policii ČR obžalovaný, kdy se jedná údajně o komunikaci ze dnů 14. 9. 2018, 25. 9. 2018, 26. 9. 2018, 27. 9. 2018, 5. 10. 2018, 6. 10. 2018 a 7. 1. 2019. Z komunikace se podává, že svědkyně R. dává na vědomí obžalovanému, že v některém období nebudou spát s dcerou doma. Obžalovaný odpovídá, že suší, že přebíral. Svědkyně R. ho ubezpečuje, že A. je pro ni na prvním místě a neví, proč by si takové věci vymýšlela, kde by k nim přišla. Rozhodně popírá tvrzení obžalovaného, že by ho měla nenávidět. Svědkyně R. sděluje obžalovanému, že by si chtěla promluvit v soukromí. Obžalovaný jí sděluje, že jí nikdy neublížil, že spolu byli jen minimálně, nechce, aby ho nařkla, že ji napadal a podobně.
32. Svědkyně J. P. dle protokolu o vydání věci ze dne 28. 9. 2018 vydala dětský kočárek typu sport'ák, značky Britax-Agile, fialové barvy ve složeném stavu, jak dokládá rovněž barevná fotodokumentace sklepu, ve kterém byl kočárek umístěn. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie - genetiky bylo zjištěno, že takto vydaný dětský kočárek byl podroben makroskopickému ohledání za účelem zviditelnění případných stop spermatu. Následně byl proveden imunochromatografický test ke specifickému průkazu lidského spermatu a k izolaci DNA ze stop. Vyjádření je doplněno velmi detailní fotodokumentací jak celého kočárku zepředu, tak míst, kde byly zajištěny stopy. Z odborného vyjádření se podává, že v lokalitách zde označených, tedy na hraně sedáku a v ohbí pod ním pro podepření pat nohou, vykázaly průkazy testu pozitivní reakci a rovněž mikroskopické vyšetření na přítomnost spermií bylo pozitivní. V uvedených lokalitách je přítomno lidské sperma. Byly stanoveny profily DNA způsobilé pro individuální identifikaci. Profily DNA stanovené z uvedených lokalit pak byly porovnány s DNA profilem obžalovaného M. L. a bylo zjištěno, že jsou vzájemně identické a vykazují individuální shodu. Soud provedl důkaz protokolem o provedení zálohy dat na mobilním telefonu obžalovaného, včetně vyhodnocení dat. Soud provedl důkaz protokolem o provedení domovní prohlídky s fotodokumentací, kdy prohlídka byla provedena v bytě číslo XXXX nacházející se v bytovém domě na adrese XXXX, ulice XXXX, včetně prostor k uvedenému bytu náležejících. Prohlídky se účastnil i obžalovaný a nezúčastněná osoba. Při domovní prohlídce byl zajištěn notebook, flash disk, přenosný hard disk a další flash disky a přenosné hard disky, pevné disky, digitální fotoaparát, mobilní telefon, CD a DVD, jak dokládá přehledná barevná fotodokumentace. Z protokolu o provedení analýzy zajištěných dat bylo zjištěno, že notebook značky MSI černé barvy, obsahuje soubory, kdy se jedná o animované zobrazení pohlavního styku dospělého muže s dívkou malého vzrůstu s nevyvinutými druhotnými pohlavními znaky. Prohlídkou náhledu souborů bylo nalezeno sedm videosouborů, ve kterých jsou zaznamenány další animované příběhy zobrazující pohlavní styk dospělých osob mužského pohlaví s dívkami malého vzrůstu s nevinutými pohlavními znaky. Detailně jsou nalezené soubory zobrazené na barevné fotodokumentaci, kterou byl v hlavním líčení proveden důkaz. Pokud obžalovaný namítá, že se nejedná o pornografický materiál, pak je třeba zmínit např. k animovaným foto snímkům na č. l. 268, 269, že jsou zde zobrazeny toliko nahé děti s dospělým mužem při různých sexuálních kontaktech, kdy muž má erekci a na malé děti ženského pohlaví ejakuluje či s nimi souloží, případně dochází k dalším sexuálním kontaktům zde naznačených, které v podstatě korespondují s tím, jak jednání obžalovaného popsala jeho nezletilá dcera své matce, případně znalkyni.
33. Soud měl k dispozici zprávu z psychologického vyšetření nezletilé poškozené, kterou k žádosti matky před samotným trestním oznámením zpracovala Mgr. Mikulková, klinická psycholožka, která po návštěvách nezletilé u ní zkonstatovala, že dítě nejeví známky traumatizace. Pokud však dítěti v kontaktu není prováděno nic bolestivého či nepříjemného, může být u něj čistě fyziologicky vyvolán i pocit libosti, navíc dítě v tomto věku přejímá nekriticky normy od rodičů a není schopno plně odlišit neadekvátnost chování dospělých. Dle psycholožky je zřejmé, že dívka sama popisovala situaci, není schopna vzhledem k věku tuto si vymyslet, což však nevypovídá o možnosti ovlivnění jinými zdroji. Určité popisované prvky v této situaci však působí dle psycholožky reálně, přestože

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

jsou doplňovány konfabulacemi, například hledání záclon a podobně. Z vyšetření u nezletilé jsou patrné určité indicie nasvědčující reálnosti sdělované situace, je však potřeba podrobnějších soudně znaleckých posudků. Na jedné straně je důležité nebezpečí a ochrana dítěte, na straně druhé i ochrana před důsledky případného falešného obvinění otce.

34. Nezletilá byla vyšetřena v Krajské nemocnici Tomáše Bati na gynekologicko-porodnickém oddělení, se závěrem normální nález odpovídající věku děvčátka, virgo intacta. Z lékařské zprávy lékařky pro děti a dorost z 5. 3. 2019 bylo zjištěno, že nezletilá A. L. je v péči lékařky od narození od 29. 9. 2014. V její ambulanci byla opakovaně cca třicetkrát, kdy důvody vyšetření či ošetření byly různé, respirační infekty, opakované bolesti břicha, drobné úrazy a podobně. K vyšetření byla vždy doprovázena matkou, otce lékařka nezná, péči matky hodnotí jako přiměřenou, chování dítěte bez nápadností.
35. Mateřská škola XXXX k nezletilé podala zprávu, dle které její fyzické a psychické schopnosti, dovednosti odpovídají jejímu věku, je spíše introvertní povahy, kamarádká, u dětí oblíbená, volí spíše klidnější formy her v menších skupinkách, není vedoucí typ. Komunikační schopnosti odpovídají věku, s učitelkami spolupracuje, nestydí se. Učitelky u ní nepozorovaly prvky sexualizovaného chování či jiných projevů. Dítě chodí do mateřské školky pravidelně, přivádí, odvádí je ze zařízení především matka, výjimečně babička nebo teta. Dle učitelek byl otec dítěte v zařízení od začátku školního roku dvakrát či třikrát. Spolupráce s matkou je pozitivní, dítě se na ni těší, matka je starostlivá, vstřícná a komunikativní, účastnice akcí pořádaných školou, třídních schůzek.
36. Ze zprávy odboru sociálních věcí, odboru péče o dítě, se podává, že matka s nezletilou A. L. bydlí u svých rodičů. Jedná se o vícegenerační rodinný domek, kde má matka s dcerou svůj vlastní pokoj. Matka pracuje jako XXXX v XXXX na zkrácený úvazek, příjem činí 12 500 Kč měsíčně. Přispívá 3 000 Kč měsíčně do domácnosti rodičů, hradí mateřskou školku v částce 1 000 Kč, platbu za telefon 1 000 Kč, platbu pojištění 900 Kč. K samotné události, kterou matka nahlásila Policii ČR ohledně sexuálních ataků otce na dceru, sdělila, že toto jí dcera řekla v době dovolené, když byly u babičky. Když dceru vytahovala z vany, podrobně jí událost popsala. Matka navštívila dvakrát psychologku Mgr. Mikulkovou. Matka se vyjádřila, že nezletilá má pěkný vztah k otci. Ona sama žádné léky nebrala, s dcerou má pěkný vztah, o dceři mluví jako o pravdomluvné, tyto události by si nevymyslela. Otec nezletilé jí nijak neobtěžuje, nenapadá. Stýká se s dcerou v přítomnosti matky. Soud provedl důkaz mimosoudní dohodou o svěřeni do péče nezletilé a určení výživného, na které se 6. 2. 2019 na OSPOD dohodli rodiče M. L. a J. R., kdy dle dohody nezletilá A. L. byla dočasně svěřena do péče matky, otec se zavázal hradit výživné na nezletilou v částce 2 000 Kč měsíčně od 1. 1. 2019 s tím, že se bude stýkat s nezletilou za přítomnosti matky jedenkrát za čtrnáct dní v sobotu v lichý týden.
37. K obžalovanému bylo zjištěno od praktické lékařky, že 1. 10. 2018 byl vyšetřen pro reaktivní deprese, úzkosti, které vznikly v důsledku obvinění partnerkou ze spáchání trestného činu. Lékařka konstatuje, že patologie v oblasti zažívacího traktu nebyla provedeným vyšetřením prokázána, při podrobnějším rozhovoru pacient přiznal občasné kouření marihuany, které mu pomáhá od bolesti břicha. Nelze vyloučit souvislost s eventuálně pravidelným užíváním marihuany se zažívacími potížemi pacienta. Byl poučen o nutnosti drogové abstinence.
38. K obžalovanému podal zprávu psychiatr MUDr. Pavel Konečný s tím, že jej obžalovaný navštívil 12. 11. 2018, kdy uvedl, že ho manželka udá na policii. Muselo to v ní vyvřít, protože neměli žádnou svatbu, nemají žádné auto, chtěla další děcko po mateřské, on jí vpálil do ksichtu, že oni dva žádné dítě mít nebudou, byt stál 2,2 milionu, hypotéka je 4 700, kuchyně stála 100 litrů. Partnerka ho udala, že měl od začátku roku pohlavně zneužívat jejich dceru, olizovat pohlavní orgány. On to

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

popírá, je to lež, chce se ho zbavit. O rozchodu se zatím nebavili, neví, na kolik jí vadilo jeho hulení trávy v poslední době, ona s ním trávu nekouřila. Ona si ho vyhlídla v práci, jako první větu jí řekl, že kouří trávu. Trávu naposled kouřil včera večer, jinak by neusnul. On si myslel, že pro něho přišli kvůli té trávě, protože den před tím si domů přinesl pytel. Dle psychiatra je obžalovaný bez výraznější tenze či hlubší deprese, osobnost primárně neuroticky strukturovaná, úzkostně vyhýbavá akcentace, chronický abusus kouření marihuany s projevy syndromu závislosti, uzavřeno s diagnózou porucha přizpůsobení v zátěžové situaci. Další návštěva je ze dne 3. 12. 2018, kdy obžalovaný sděluje, že se nic neděje, nic neví, babička a ostatní z rodiny mu říkají, že chtějí, aby to zas bylo normální, ale jak to má být normální, když je obviněný.

39. Zaměstnavatel XXXX k obžalovanému sdělil, že do pracovního poměru nastoupil 2. 5. 2011 jako seřizovač-strojmistr. Pracoval na více strojích a je velmi zručný, odvádí kvalitní práci. Nedávno byl na vlastní žádost přeřazen na jiné oddělení, pracuje na stroji sám, nemá pod sebou jiné spolupracovníky, je samotář. Vyžádal si, aby mohl pracovat jen na odpolední směnu. Předtím pracoval ve třísměnném provozu. V roce 2018 měl dvakrát ošetřování na dítě v délce devíti dnů. Od 1. 10. 2018 je ve stavu nemocných. Průměrný čistý měsíční výdělek 17 813 Kč. K této zprávě obžalovaný uvedl, že jeho žádost o přeřazení byl následek toho, že musel užívat antidepresiva, nebyl schopen operovat těžké stroje. Marodil do ledna 2019.
40. Soud provedl důkaz opisem evidence přestupků, ze kterého bylo zjištěné, že v něm obžalovaný nemá žádný záznam. Z opisu z rejstříku trestů fyzických osob, stejně jako z přílohového spisu Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 1 T 41/2019, bylo zjištěno, že obžalovaný byl uznán vinným trestním příkazem ze dne 20. 3. 2019, č. j. 1 T 41/2019-35, který nabyl právní moci dne 2. 4. 2019, přecinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání třiceti měsíců. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci a to sušené rostlinné hmoty o zůstávající hmotnosti 292,6 g, vykazující přítomnost tetrahydrokanabinolu, včetně původních obalů. Uvedeného jednání se dopustil od dubna 2018 do 26. 10. 2018, kdy bez povolení k zacházení či licence, vypěstoval za účelem získání marihuany pro vlastní potřebu na balkoně domu na ulici XXXX, tři rostliny konopí, které následně přesadil na volné prostranství na přesně nezjištěné místo na XXXX, kde se o rostliny staral přihnojováním a v průběhu září 2018 sklídl a v místě trvalého bydliště usušil rostliny o hmotnosti 1 721,4 g, které obsahovaly 126,38 g delta-9-tetrahydrokanabinolu, přičemž konopí je omamná látka na seznamu číslo 3 přílohy 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, jehož přirozenou složkou je delta-9-tetrahydrokanabinol, který je uveden jako psychotropní látka na seznamu číslo 5 přílohy č. 5 k citovanému nařízení vlády.
41. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že provedl dokazování v intencích stanovených § 2 odst. 5 trestního řádu, když postupoval v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Provedené důkazy pak soud hodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
42. Po provedeném dokazování soud nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný se dopustil jednání pod body 1), 2) výrokové části rozsudku. K důkazní situaci ohledně skutku pod bodem 2) výrokové části rozsudku soud konstatuje, že je poměrně přehledná a jasná, když při domovní prohlídce provedené v bydlíšti obžalovaného ve XXXX, XXXX, byly vedle dalších věcí zajištěny notebook zn. MSI černé barvy a dva přenosné hard disky, na kterých byly nalezeny videosoubory se zobrazenými animovanými příběhy se sexuálním podtextem, který zachycoval dospělé muže a nezletilé dívky či i malé děti. Obžalovaný nezpochybnil, že se jedná o jeho věci, nezpochybnil a doznal, že se jedná o soubory, které si stahoval z internetu a potom se na ně díval. V rámci své Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

výpovědi v hlavním líčení uvedl, že uvedené nepovažoval za nelegální, nicméně v rámci své doplněné výpovědi v dnešním hlavním líčení obžalovaný uvedl, že přiznává, že videa a pornografie, které měl v počítači, jsou nevhodná a byla chyba se na takové věci dívat. Rovněž množství zajištěné pornografie nepovažuje za normální. Obžalovaný je tak vedle svého dílčího doznání usvědčován nejen zajištěnými materiály, ale rovněž dalšími protokoly, které obsahují operativní analýzy zajištěných dat, včetně dalšího doplnění s barevnou fotodokumentací, ze které je evidentní, že není možné přistoupit na původní obhajobu obviněného, že na nich je zachycen dospělý muž s mladými ženami, naopak je zcela evidentní, že sexuální praktiky s dospělými muži zde provádějí dívky prokazatelně mladší patnáct let věku s nevyvinutými druhotnými pohlavními znaky, na animovaných snímcích jsou prokazatelně malé děti až batolata v sexuálních polohách s dospělým mužským jedincem. Uvedená „díla“ obžalovaný stahoval a pozoroval za účelem vlastního sexuálního uspokojení, jak potvrzuje nejen obžalovaný, ale rovněž svědkyně R. a nepochybně to souvisí se závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, která u obžalovaného zjistila poruchu sexuální preference typu heterosexuální pedofilie, jak je rozvedeno shora. Stran skutku pod bodem 2) výrokové části rozsudku tak soud nemá sebemenší pochybnosti o tom, že bylo prokázáno, že obžalovaný přechovával počítačové a elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě.

43. Obžalovaný popírá spáchání skutku pod bodem 1) výrokové části rozsudku, cítí se křivě obviněn ze strany bývalé družky svědkyně R.. Její motivaci zdůvodňuje tím, že mezi nimi byly rozpory, neboť svědkyně R. chtěla druhé dítě, obžalovaný to odmítal z důvodu malého bytu a nedostatku finančních prostředků, nutnosti platit hypotéku. Naznačil, že pokud by se rozešli, mohl by mít lepší možnosti získat nezletilou dceru do péče, případně by soud rozhodl o střídavé péči. Nicméně sám obžalovaný si je vědom toho, že tato nastíněná možnost je z jeho strany idealizovaná, neboť od počátku hlavního líčení nepopírá, že dlouhodobě zneužívá návykové látky, a to marihuanu, v poměrně velkém množství, což potvrzuje nejen svědkyně R., ale rovněž soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, který se vyjádřil k množství a koncentraci THC a THC-COOH v krvi obžalovaného, která mu byla odebrána 7. 3. 2019 s tím, že se jedná o poměrně vysoké koncentrace THC a THC-COOH se závěrem, že k aplikaci kanabinoidních látek u obžalovaného docházelo pravidelně. Obžalovaný tyto závěry nijak nezpochybňuje a množství konzumace této psychotropní látky nepopírá. V průběhu hlavního líčení obžalovaný vyjádřil, že na marihuanu měsíčně vynaložil částku 4 000 Kč. Není sporu o tom, že obžalovanému jako osobě dlouhodobě zneužívající návykovou látku, by dítě do péče stěží bylo svěřeno, přestože je majitelem bytu. Na straně druhé matka nezletilé má po rozchodu s obžalovaným dostatečné zázemí, pracuje, bydlí v rodinném domě u rodičů, kde má dle sdělení OSPOD samostatný pokoj a nejen z této zprávy, ale rovněž ze zprávy z mateřské školky, kterou navštěvuje nezletilá, ze zprávy lékařky nezletilé, se podává, že veškerá péče o nezletilou byla právě na její matce svědkyni R.. Obžalovanému tak muselo být jasné, že by jeho spíše hypoteticky proklamovaná snaha získat dítě do péče, neměla mnoho šancí uspět. V průběhu své výpovědi v hlavním líčení obžalovaný opakovaně zmínil za důvod, proč jej měla bývalá družka svědkyně R. křivě obvinít. Dle něj to bylo z důvodu, nechtěl žít rodinným způsobem života, jaký si představovala svědkyně R., nechtěl mít druhé dítě, nechtěl jezdit po výletech, po lázních. Z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný při soužití se svědkyní R. od počátku preferoval své zájmy nad zájmy družky svědkyně R. a následně i nezletilé dcery A. L., což obžalovaný ani nezpochybňuje. Jeho zájmem bylo mít svědkyni R. zejména jako sexuální partnerku, jako osobu, která se bude starat o domácnost a další od soužití neočekával. Naproti tomu svědkyně J. R. uvedla, že chtěla vést běžný rodinný život, mít více dětí. Z výpovědi obžalovaného se podává, že je osobně zaměřený proti svědkyni R., neboť gró jeho výpovědi obsahovalo, co se mu nelíbilo na soužití se svědkyní R.. Uvedl, že ji mohl vykopnout ze svého bytu. Pokud tak neučinil, pak to bylo nepochybně s vědomím, že by přišel o péči ze strany svědkyně R. i o objekt sexuálního uspokojování. Naproti tomu svědkyně R. před soudem vystupovala způsobem, ze kterého nebyla patrna nevráživost nebo snaha ublížit obžalovanému, byť předmětem řízení bylo sexuální jednání obžalovaného vůči jejich společné dceři A. L., narozené XXXX.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

Svědčce J. R. popsala, za jakých okolností se od nezletilé dcery dozvěděla v roce 2018 v létě, co obžalovaný nezletilý činí, že jí líže pipinku, s čímž se svěřila sestře svědkyni K.B.. Výpověď svědkyně R. potvrdila svědkyně B. s tím, že nezletilá o tom nemluvila, takže se jí tímto směrem už nevyptávala. Svědkyně R. uvedla, že asi za čtrnáct dní se jí nezletilá k jejímu dotazu svěřila, že se tak děje, když matka není doma nebo když se umývá, nebo když jdou s otcem do sklepa. Ani po tomto dalším sdělení od nezletilé dcery svědkyně R. nečinila žádné ukvapené závěry, jak bývá u podobných věcí obvyklé, nešla hned podat trestní oznámení na obžalovaného, ale uvedla, že se snažila pozorovat jednání obžalovaného, s nezletilou vyhledala dětskou psychologku, aby bylo ověřeno, zda nezletilá případně nekonfabuluje a z jakých důvodů. Když jí psychologka uvedla, že nezletilá jí řekla takové věci, které si nemohla sama vymyslet, že jí to ukázala i na panenkách, což koresponduje se zprávou z psychologického vyšetření nezletilé poškozené od Mgr. Mikulkové, a když svědkyně R. pozorovala, že obžalovaný je vzrušený v okamžiku, kdy mu nezletilá dcera sedí na klíně, pak se teprve rozhodla věc oznámit na policii, tj. v okamžiku, kdy měla k dispozici dostatek indicií a nikoliv pouze na základě samotného tvrzení nezletilého dítěte. Svědkyně R. vypovídala před soudem shodně jako v přípravném řízení a vzhledem k tomu, že její výpověď je potvrzována výpovědí svědkyně B., zprávou z psychologického vyšetření nezletilé poškozené, soud nemá důvod její výpovědi nevěřit.

44. Obhajobu obžalovaného nepotvrzují ani jeho nejbližší, kdy soud vyslechl matku obžalovaného svědkyni L., která na soužití syna se svědkyní R. neviděla nic špatného, podotkla pouze, že obžalovaný se jí svěřil, že svědkyně R. chce mít druhé dítě, ale on s tím nesouhlasí z důvodů finančních a bytových. Nic bližšího svědkyně L. nebyla schopna k věci říci a nevedla nic negativního ve vztahu k svědkyni R., že by se nestarala řádně o nezletilou dceru, nevedla řádně domácnost a podobně. Naproti tomu babička obžalovaného svědkyně P. v průběhu hlavního líčení vystupovala značně tendenčně s nezastíraným zaujetím vůči svědkyni R., které vyčítala, že neměla naváreno, měla doma nepořádek a to bylo příčinou neshod s jejím vnukem, tedy obžalovaným. V tomto směru je však tvrzení svědkyně P. důkazně osamocené. O tom, že by svědkyně R. neudržovala řádně v chodu domácnost, nestarala se řádně o nezletilou, nevypovídá ani sám obžalovaný, ani nikdo další ze slyšených svědků, takže soud toto tvrzení považuje za nehodnověrné, nepochybně učiněné ze strany svědkyně P., jako babičky obžalovaného, ve snaze mu pomoci.
45. Soud dokazování zaměřil rovněž k ověření okolností, zda mohlo dojít k sexuálnímu útoku na nezletilou A. L. ze strany obžalovaného ve sklepě, příslušejícímu k bytu svědkyně P. ve XXXX, XXXX. Z výpovědi obžalovaného a svědkyně P. se podává, že pokud chtěl obžalovaný v roce 2018 jít do tohoto sklepa, musel si vyzvednout klíč od sklepa právě u svědkyně P. a pokud by přišel k babičce s nezletilou, tu pak u babičky svědkyně P. nechával a do sklepa šel sám. Je možné říci, že nepochybně v mnoha případech se tak stalo, ale bylo prokázáno, že obžalovaný do sklepa mohl přijít i za užití dalších klíčů, kdy druhé klíče měla k dispozici jeho rodina. Tyto nejdříve visely v místě bydliště obžalovaného a svědkyně R. v předsíni na věšáku, a když začala svědkyně R. docházet do zaměstnání, jezdila na kole, které měla ve sklepě, proto měla klíče od sklepa u sebe. Svědkyně R. však uvedla, že pokud přišla domů, batoh, ve kterém měla klíče, si odložila v předsíni a klíče byly volně dostupné stejně, stejně jako v době, kdy se v práci nenacházela, a není tak vyloučeno, že tyto klíče užil obžalovaný k tomu, aby se s nezletilou do sklepa dostal. Tento závěr je opodstatněn nejen tvrzením nezletilé poškozené, s kterým se svěřila matce svědkyni R., ale rovněž protokoly o provedení domovní prohlídky, tedy předmětného sklepa, kde byl zajištěn sestavený dětský kočárek, který byl následně vydán k odbornému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky. Z uvedeného bylo zjištěno, že v lokalitách popsanych v odborném vyjádření a pečlivě zachycených na přehledné barevné fotodokumentaci, tj. v přední části kočárku na hraně sedáku a v ohybu pod ním pro podepření paty nohou, byla vykázána pozitivní reakce a mikroskopické vyšetření potvrdilo přítomnost spermií, u kterých byl stanoven profil DNA, který byl následně porovnán s profilem DNA obžalovaného M. L., a bylo zjištěno, že oba materiály jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

vzájemně identické, vykazují individuální shodu s profilem DNA obžalovaného. Je tak otázkou, za jakých jiných okolností, než o jakých se svěčila nezletilá poškozená své matce svědkyni R., se sperma obžalovaného mohlo dostat na právě tato místa dětského kočárku vesklepě jeho babičky. Pokud by nezletilé dítě, a to dcera obžalovaného, byla umístěna v kočárku, pak by se její pohlavní orgány nacházely v místech, kde zůstaly stopy spermatu obžalovaného, které pak mohly sklouznout, případně pokud se pohlavním údem obžalovaný dotkl i spodní části opěrky nohou, zde mohly dostat. Zmínky obhajoby o tom, že by svědkyně R. tyto biologické stopy měla na obžalovaného nastražit, jsou důkazně osamocené, a bylo by otázkou, proč by tyto biologické stopy obžalovaného zde svědkyně R. tak složitým způsobem umísťovala, když by měla mnohem lepší podmínky, pokud by chtěla křivě obvinít obžalovaného, zajistit a rozmístit sperma v místě společného bydliště, například v postýlce nezletilé, na jejím ošacení a podobně, což by bylo mnohem jednodušší a nikoliv tak složitě jako na kočárku ve sklepě u babičky obžalovaného.

46. Předmětem dokazování bylo rovněž zkoumání hodnověrnosti sdělení nezletilé dcery obžalovaného, která se svěčila matce o tom, že jí obžalovaný líže pipinku, když není doma nebo když se umývá, nebo když jdou do sklepa. Nezletilá před policejní komisařkou nevyprávěla, byla však podrobena znaleckému zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, kdy ze znaleckého posudku znalkyně PhDr. Milady Kristkové bylo zjištěno, že nezletilá má nadprůměrnou inteligenci, k otci má kladný vztah, nemá sklon ke konfabulacím a v kritické době byla schopna jednání obžalovaného vnímat, zapamatovat si ho, následně vybavit a reprodukovat na úrovni odpovídající jejímu věku, nemá sklon ke konfabulacím. V průběhu hlavního líčení bylo zjištěno, že nezletilá svědkyně má nadále kladný vztah k obžalovanému z důvodu, že nezletilé dítě nerozlišuje hlazení po různých částech těla od osoby blízké a pokud to nezletilému dítěti je příjemné, nevnímá to za něco špatného, co by mělo vztah s rodičem narušit. Soud tak po provedeném dokazování a zhodnocení provedených důkazů uzavírá, že měl k dispozici mnoho přímých i nepřímých důkazů, které jednotlivě i v návaznosti na sebe prokazují, že obžalovaný se dopustil jednání pod bodem 1) výrokové části rozsudku. Znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, bylo zjištěno, že obžalovaný trpí poruchou sexuální preference typu heterosexuální pedofilie, což se u něj projevuje preferencí prepubertálních dívenek jako erotických objektů. Pokud obžalovaný v hlavním líčení zpochybňoval způsobu vedení testu PPG a jeho závěry, znalkyně osvětlila, že toto vyšetření u obžalovaného probíhalo klasickým způsobem, o jeho závěrech nemá pochybnosti. Pokud bylo naznačováno, že na křivkách PPG vyšetření se mohla podílet i nervozita obžalovaného při vyšetření, znalkyně to odmítla s tím, že u obžalovaného zcela jednoznačně PPG nález zjistil, že obžalovaný reagoval pouze na podněty prepubertální holčiček, na jiné podněty dospělé reaktivity zachycena nebyla, a to samé bylo vlastně i u sexuálních aktivit. Nejvyšší reakci zjistili na podnět dospělého muže, kterému dělá dívenka felaci. Zopakovala, že úzkostnou reaktivitu o obžalovaného nezměřili. Stran osobnostní struktury obžalovaného bylo zjištěno, že trpí specifickou poruchou osobnosti, konkrétně emočně nestabilní poruchou osobnosti hraničního typu, kdy emočně nestabilní rysy se u něj projevují v jeho zvýšené afektivní dráždivosti, výbušnosti a impulsivitě, dále pak tendencemi jednat neuváženě a nepředvídatelně, tendencemi k nesnášenlivému chování a ke konfliktu s ostatními. Bylo potvrzeno, že obžalovaný trpí několikaletým syndromem závislosti na kanabinoidech, kdy není motivován k abstinenci, odmítá se marihuany vzdát. Závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, korespondují se závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, která vyšetřením u obžalovaného zjistila průměrný až nadprůměrný intelekt. K hodnotové hierarchii obžalovaného zmínila, že se vyznačuje rozpory mezi vědomým hodnocením a emočním prožíváním, především však postrádá hodnoty pozitivního vztahově citového charakteru. Pokud jde o vztah obžalovaného k nezletilé dceři, znalkyně uvedla, že s největší pravděpodobností byl tento vztah komplikovaný již od počátku, kdy obžalovaný žije v přesvědčení, že narození nezletilé dcery ovlivnilo chování jeho družky, která upřednostňovala dítě před vším ostatním, tedy i před péčí o obžalovaného samotného. Dle znalkyně se jedná o vztah k nezletilé ze strany obžalovaného jako problémový, konfliktní, rozporuplný, přestože ho verbalizuje jako jednoznačně kladný a významný. Ze závěru

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

znalkyně bylo zjištěno, že u obžalovaného byl zjištěn sklon ke konfabulacím, což má souvislost především s jeho osobností. Obžalovaný disponuje chabou a ve výsledku rozporuplnou sebereflexí jak obecně, tak i ve vztahu k vyšetřované věci. Dle obou znalkyň obžalovaný není pro léčbu potřebně motivován, čin popírá a patologické rozměry svého sexuálního zaměření jako fakt přijmout odmítá. Z psychologického aspektu jsou možnosti jeho resocializace, s přihlédnutím k jeho osobnosti, omezené. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, navrhla obžalovanému uložit rozhodně ochranné sexuologické léčení, a to ve formě ústavní, pokud by byl uznán vinným i skutkem pod bodem 1), pokud by byl uznán vinným pouze skutkem pod bodem 2), postačovalo by ve formě ambulantní s tím, že pobyt obžalovaného na svobodě je ze sexuologického hlediska nebezpečný pro riziko recidivy analogického patologického jednání. Závěry soudních znalkyň v podstatě korespondují s tím, co bylo zjištěno nejen z výpovědi obžalovaného, ale i z výpovědi svědkyně R. k jejich vzájemnému soužití, že obžalovaný vystupoval skutečně egocentricky, snažil se uspokojovat pouze zájmy vlastní bez ohledu na zájmy své tehdejší družky a nezletilého dítěte. Byť si obžalovaný stěžoval na nedostatek finančních prostředků, které mu údajně znemožňovaly mít s tehdejší družkou druhé dítě a vydělával cca 17 000 Kč měsíčně čistého, velmi vysokou částku, dle svého vyjádření 4 000 Kč, byl ochoten vydat na marihuanu, která soužila pouze jemu samotnému k uspokojení jeho potřeb. Z lékařské zprávy MUDr. Konečného, jehož psychiatrickou ambulanci obžalovaný navštívil, se nepodává, že by obžalovaný trpěl poté, co se dozvěděl, že je proti němu vedeno trestní stíhání, depresi. Ve zprávě konstazuje, že obžalovaný je bez výraznější tenze či hlubší deprese, shledává chronický abusus THC kouření marihuany s projevy syndromu závislosti. Pokud obžalovaný zneužívání marihuany zdůvodňuje tím, že tuto kouřil zejména z důvodu, aby si ulevil od bolesti břicha, pak je třeba zmínit zprávu praktické lékařky MUDr. H., která vyšetřila obžalovaného 7. 3. 2019, která nezjistila patologii v oblasti zažívacího traktu s tím, že nelze vyloučit souvislost eventuálního pravidelného užívání marihuany se zažívacími potížemi pacienta. Na základě provedených důkazů soud uzavírá, že rozhodnutí o vině obžalovaného jednáními popsány pod body 1), 2) výrokové části rozsudku jsou podporovány hodnověrnými provedenými důkazy.

47. Jednáním popsaným pod bodem 1) výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil znaky zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kdy zneužil bezbrannosti nezletilé dcery A. L., narozené XXXX, u které byl ztotožněn s tím, že v době, kdy se jednání vůči ní dopustil, jí nebyly ani čtyři roky. Byla jeho dcerou, měla k němu plnou důvěru a nemohla s ohledem na svůj věk předpokládat, že obžalovaný jako otec, který pro ni byl autoritou a jednou z nejbližších osob, by se na ní dopustil něčeho nelegálního. Obžalovaný si byl plně vědom důvěry své nezletilé dcery, kterou zneužil opakovaně v době, kdy s ní byl sám, ať v místě bydliště či ve sklepě na adresách uvedených ve výrokové části rozsudku pod bodem 1). Obžalovaný spoléhal na to, že s ohledem na svůj nízký věk a mentální vyspělost nezletilá dcera jeho nezákonné jednání strpí. Tímto jednáním cíleně a úmyslně zneužil bezbrannosti nezletilé poškozené. Trestní zákoník za bezbrannost ve smyslu § 185 považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, případně ve kterém není schopna klást odpor vůči jeho jednání. U této skutkové podstaty je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Jednak se může jednat o bezbrannost, která předpokládá celkovou odevzdanost se pachateli bez jakýchkoliv známek projevu vlastní vůle či schopnosti na požadavky obviněného jakkoliv reagovat, kdy se jedná o takový stav bezbrannosti, kdy se oběť nachází v situaci, kdy není schopna ovlivnit jednání pachatele. Nejedná se pouze o případy dospělých osob, které jsou například v bezvědomí, v mdlobách, ale i o stavy takzvané psychické bezbrannosti, v důsledku nichž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, respektive co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání. V takovýchto případech se jedná o osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu bývá u osob trpících duševní chorobou, ale zejména u dětí nebo

osob mentálně zaostalých. Zneužití spočívá v tom, že pachatel o konkrétní skutečnosti ví a právě tuto skutečnost využije k tomu, aby dosáhl svého cíle. O zneužití bezbrannosti půjde tehdy, je-li oběť bez přičinění pachatele v takovém stavu, ve kterém není vzhledem k okolnostem činu schopna projeviti svou vůli, není schopna klást odpor proti jeho jednání (viz Velké komentáře trestní zákoník II Šámal a spol., 1. vydání 2010, strana 1653 a 1654, usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019 sp. zn. 15 Tdo 1154/2019). Obžalovaný v tomto stavu nezletilou dceru obnažil, lízal jí přirození a dotýkal se svým pohlavním údem jejích pohlavních orgánů, tj. čin spáchal pohlavním stykem srovnatelným se souloží, neboť trestní zákoník manipulaci s pohlavními orgány poškozených, olizování, hlazení, dráždění, považuje právě za pohlavní styk srovnatelný se souloží, neboť tento mechanismus je schopen vyvolat stejný účinek jako by se jednalo o skutečnou soulož. Obžalovaný se uvedeného jednání dopustil na dítěti, kdy pojem dítě je definován v ustanovení § 126 trestního zákoníku tak, že se dítětem rozumí osoba mladší osmnácti let, pokud trestní zákoník nestanoví jinak. Ustanovení § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku poskytuje zvláštní ochranu dítěti mladšímu patnácti let, což prokazatelně nezletilá poškozená A. L. v době jednání obžalovaného byla, kdy nedovršila čtyři roky věku. Soud shledal, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy chtěl způsobem popsáním pod bodem 1) výrokové části rozsudku porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem, tedy zájem na ochraně práva člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, kdy jediným zavrženímhodným motivem jeho jednání bylo vlastní sexuální uspokojení.

48. Pod bodem 2) výrokové části rozsudku byl obžalovaný uznán vinným přečinem výroby a jiné nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, kdy prokazatelně přechovával počítačové a elektronické pornografické dílo zobrazující dítě, čímž porušil zájem na ochraně mravopoctnosti před útoky podobného druhu. Pod pojmem pornografické dílo lze podřadit zvláště intenzivní a vtíravý způsob zasahování a podněcování sexuálního pudu, které překračuje podle převládajících názorů ve společnosti uznávané hranice sexuální slušnosti, uráží neakceptovatelným způsobem cit pro sexuální slušnost a vyvolává pocit studu. Rovněž tohoto přečinu se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť tato pornografická díla přechovával úmyslně s cílem si je prohlížet a případně se při nich sexuálně uspokojovat. Soud shledává obžalovaného plně trestně odpovědným, neboť netrpí duševní chorobou, byla u něj shledána porucha sociální preference typu heterosexuální pedofilie, v důsledku které měl ovládací schopnosti podstatně snížené při zachování rozpoznávacích schopností.
49. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ve smyslu § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud přihlédl rovněž k chování obžalovaného po činu, zejména snaze nahradit škodu nebo odstranit škodlivé následky činu. Soud přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
50. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
51. Podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41, § 42 trestního zákoníku a k době, která uplynula od spáchaní trestného činu.

52. Obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným velmi závažnou úmyslnou trestnou činností, zejména pokud jde o jeho jednání pod bodem 1) výrokové části rozsudku. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se trestných činů, kterými byl tímto rozsudkem uznán vinným, dopustil před tím, než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu ve Zlíně ze dne 20. března 2019, č. j. 1 T 41/2019-35, kterým byl uznán vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, soud obžalovanému uložil dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest za trestné činy, kterými byl uznán vinným tímto rozsudkem, jakož i za přečin, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Zlíně. Trest mu byl ukládán podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestným, kterým je zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, který stanoví trest odnětí svobody od pěti do dvanácti let odnětí svobody. V rámci zmíněné trestní sazby soud obžalovanému uložil souhrnný trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonného rozpětí v trvání pěti let, přihlížející ke skutečnosti, že obžalovaný před spácháním trestných činů vedl řádný život, řádně pracoval, byl kladně hodnocen zaměstnavatelem a neměl žádný záznam v opisu z rejstříků přestupků z místa bydliště, tak zejména z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob, což je polehčující okolností ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku. Soud dílem ve prospěch obžalovaného zohlednil, že alespoň dodatečně, snad na základě dokazování věci před soudem, si uvědomil závažnost alespoň zneužívání návykových látek, kdy by to není dalším důkazem prokázáno, z výpovědi obžalovaného se podává, že se snaží marihuanu nahradit konopným olejem, který mu údajně pomohl konzumaci snížit. Je však třeba říci, že obžalovaný v průběhu celého hlavního líčení neprojevil lítost nad svým jednáním, kterým závažně zasáhl možná do budoucího psychického vývoje své jediné nezletilé dcery, nadále popírá svou sexuální orientaci, která byla znalecky potvrzena, neprojevil sebemenší sebereflexi, byť si této své orientace nepochybně jako osoba průměrně až nadprůměrně inteligentní, musel být vědom, jak se podává i z prokázané trestné činnosti. Obžalovaný byl dle závěru znalkyně v době jednání osobou se zmenšenou přičetností, neboť jeho ovládací schopnosti byly sníženy podstatně, naproti tomu schopnosti rozpoznávací byly plně zachovány. Podmínky pro ukládání trestu pachateli se zmenšenou přičetností upravuje ustanovení § 40 odst. 1 trestního zákoníku tak, že jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, přihlédně soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu. Podle § 40 odst. 2 trestního zákoníku má-li soud za to, že by vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odstavci 1, bylo možno za současného uložení ochranného léčení dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením v ustanovení § 58 odst. 3 trestního zákoníku a uloží zároveň ochranné léčení. Z dikce ustanovení § 40 odst. 1 trestního zákoníku je zřejmé, že se ke zmenšené přičetnosti pachatele přihlédně pouze v případě, pokud si jej nepřivodil, a to ani z nedbalosti vlivem návykové látky. V případě obžalovaného se na snížení ovládací složky jeho jednání podílela porucha sexuální preference typu heterosexuální pedofilie, dílem se na jednání obžalovaného podílela rovněž emočně nestabilní porucha osobnosti a syndrom závislosti na kanabinoidech spojený s eventuální lehkou intoxikací. Tuto intoxikaci si přivodil obžalovaný nikoliv z nedbalosti, ale úmyslně a to jej v podstatě diskvalifikuje z možné další úvahy plynoucí z ustanovení § 40 odst. 2 trestního zákoníku, která nestanoví obligatorně povinnost soudu uložit pachateli se zmenšenou přičetností trest pod dolní hranici trestní sazby, ale dává mu na úvahu, zda při současném uložení ochranného léčení promítne zmenšenou přičetnost do nižší výměry trestu odnětí svobody, eventuálně ji sníží pod dolní hranici trestní sazby. K uvedenému soud konstatuje, že sníženou přičetnost promítl již do samotné výměry trestu, který byl obžalovanému stanoven na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Soud má za to, že s ohledem na vysokou společenskou škodlivost jednání obžalovaného, způsob provedení činu, skutečnost, že se tohoto jednání dopustil opakovaně v průběhu několika měsíců na své nezletilé dceři, která byla skutečně nízkého věku tří let, neprojevil sebemenší známku lítosti nad svým jednáním, je tento trest plně adekvátní a dostačující a odrážející všechny zákonné ukazatele rozhodující pro výměru trestu, samozřejmě za předpokladu, že vedle tohoto mírnějšího trestu odnětí svobody mu bude uloženo ochranné sexuologické léčení, a to již v ústavní formě,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Machová.

neboť s ohledem na to, že si obžalovaný odmítá připustit závažnost svého chování, závažnost své sexuální deviace, je nezbytné léčení obžalovaného ve skupině takovým způsobem, aby mu bylo zabráněno v recidivě obdobného vysoce společensky nebezpečného jednání. Nelze rovněž nepřehlédnout, že obžalovanému byl souhrnný trest ukládán hned za tři trestné činy. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Protože se obžalovaný dopustil trestné činnosti, kterou byl tímto rozsudkem uznán vinným, věcmi a to notebookem a dvěma přenosnými hard disky popsanych ve výrokové části rozsudku, soud mu uložil rovněž trest propadnutí těchto věcí, neboť byly nástrojem trestné činnosti. Současně obžalovanému uložil trest propadnutí věci, a to sušené rostlinné hmoty o zůstávající hmotnosti 292,6 g vykazující přítomnost tetrahydrokanabinolu, včetně původních obalů, jak bylo obžalovanému uloženo trestním příkazem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 20. 3. 2019. Obžalovanému bylo uloženo dle § 99 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku ochranné sexuologické léčení v ústavní formě. Závěrem soud konstatuje, že ve výrokové části pochybil, pokud do výroku o trestu nepojal dle ustanovení § 43 odst. 2, věta druhá trestního zákoníku, výrok, kterým měl spolu s uložením souhrnného trestu zrušit výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen trestním příkazem, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyzoomění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 29. května 2020

JUDr. Iveta Šperlichová v. r.
předsedkyně senátu